

Pont Vell

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Pont de Vilomara
Alçada: 186

Coordenades:

Latitud: 41.70086
Longitud: 1.86936
UTM Est (X): 405925
UTM Nord (Y): 4617181

Classificació

Número de fitxa 08182 - 300
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Medieval Gòtic
Segle XIII-XIV
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Entre 1989 i 1991 s'efectuen treballs de restauració per part de la Diputació de Barcelona a instàncies de l'Ajuntament de Pont de Vilomara i Rocafort. La remodelació s'inaugura el 4 d'abril de 1992.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Civil
Observacions protecció: BCIN/ R-I-51-1253 / Decret 23/12/1955, BOE 16/01/1956
Data aprovació: dv., 23/12/1955 - 12:00
Número inventari Sí (IPA 16921 i CC.AA 3410)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Altres
Titularitat Pública

Titular: Ajuntament de Pont de Vilomara i Rocafort (Pl. Ajuntament, 1; 08254- El Pont de Vilomara i Rocafort)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: ds., 25/08/2018 - 02:00

Descripció

El pont sobre el Llobregat s'emplaça en una zona de roca erosionada pel riu, al seu pas pel poble del nucli del Pont de Vilomara i Rocafort i el Raval de Manresa. Té la forma dels tradicionalment anomenats ponts "d'esquena d'ase". Està estructurat en nou arcades de mamposteria d'obertura desigual, l'amplada de les quals tendeix a créixer a mesura que s'acosten al centre. Tots els arcs són de mig punt a excepció del quart que és apuntat. La directriu del pont forma un angle suau de 9°. Mesura 129 metres de llargada . Es recolzen sobre fermes pilars; els dos centrals, aigües amunt, acaben en forma rectangular i per l'altra cantó es veuen reforçats per unes torres rodones adossades. En la part alta d'un dels pilars hi ha una obertura per tal de donar sortida a un possible embat de l'aigua. Les interarcades presenten reforços en espiga i degradació. El parament exterior és força regular; els carreus de la base són més grans que la resta i estan fonamentats en la mateixa roca. L'escut de Manresa esculpit al mig del pont delimita els termes de Manresa i El Pont de Vilomara i Rocafort.

Observacions:

Amb la restauració es van posar al descobert uns cinc metres més de pont que estaven colgats.

Història

Construït cap a la fi del segle XIII, fou reconstruït entre 1617 i 1624 i modificat l'any 1843. El primer document que referencia un pont en el lloc de Vilomara és de l'any 1012. Altres documents posteriors que parlen d'un pont en aquest lloc daten del segle XIII. Segons una nota manuscrita de l'arxiver Joaquim Sarret Arbós (1931), els ponts de Rajadell, Vilomara, Cabrianes i Castellbell i El Vilar es construeixen a cost del Comú de la ciutat de Manresa. El 7 de març de 1383 el Consell de Manresa nomena una comissió per administrar la construcció del de Rajadell. En el mateix text, s'indica que seguidament es comença la construcció del Pont de Vilomara. Però aquestes notes situen el pont en una data molt més tardana que altres informacions trobades. Com la promesa, l'any 1314, de Guillem d'Artés, ciutadà de Manresa, a la Universitat i als seus prohoms de reparació del pont de Vilomara. O l'altra de 1330, quan Pere de Sitjar, senyor del castell de Rocafort, concedeix a Guillem Marquet de Matadars, dos molins que tenia prop del pont de Vilomara. Els anys 1617 i 1621 va patir dues crescudes del riu que li van ocasionar forces desperfectes i que el Consell de Manresa va fer reparar. Es coneix el nom del mestre de cases que hi va intervenir, Pere Bòria. En el segle XIX, amb la instal·lació d'una fàbrica tèxtil, es va veure afectat per la construcció d'un canal industrial per sota de la primera arcada del marge esquerre. L'increment del trànsit rodat, la portada d'aigua corrent al Raval de Manresa i les riuades de l'any 1971, són els principals esdeveniments del segle XX. L'any 1973 amb la inauguració del nou pont, facilita que el vell es converteixi en una via veïnal i en permet la seva conservació.

Bibliografia

DAURA, A.; GALOBART, J.; PIÑERO, J. L'arqueologia al Bages. Manresa: Centre d'Estudis del Bages, 1995.(Monogràfics; 15). GONZÁLEZ MORENO, A; CASTILLA, C i FERNANDEZ, A. (1995) Patrimoni: memòria o malson?. Memòries de 1990-1992. Diputació de Barcelona, Servei del Patrimoni Arquitectònic Local. Barcelona, pp. 85-97. GUITART, J. "Els gravats del Pont Vell". Butlletí del Centre Excursionista de la Comarca del Bages. 169. MAS CASAS, J.M. Ensayos históricos sobre Manresa. Manresa, 1882. 1836-1882. SARRET ARBÓS, J. Història de Manresa. Manresa, 1910. SITJES, X. Els ponts medievals del Bages. Manresa: Centre Excursionista de la Comarca del Bages, 1988. (Monografies de Temes Locals i Comarcals; 6). SOLER MARCH, A. "Els ponts medievals de Manresa". Civtat. 17.

